

Kultura i društvo - Subota, 19.03.2011. godine

Riječ više o koncertu Crnogorskog simfonijskog orkestra u nacionalnom teatru Virtuoznost harfe osvojila publiku

Podgorička publika imala je priliku da čuje izvanrednog prvog harfistu orkestra Pariske opere Emanuela Sisona. Prelivanje zvučnih boja pored ruskih melodija otkrili su i francuske temelje na kojima je, očigledno, izgrađen lični izraz ovog umjetnika

Na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta 9. marta ponovo je nastupio Crnogorski simfonijski orkestar, pod upravom maestra Alekseja Šatskog i sa solistom na harfi, Emanuelom Sisonom. Na koncertu su izvedena djela ruskih kompozitora koji su svojim opusom ostavili veliki trag u svjetskoj muzičkoj literaturi. U prvom dijelu publika je mogla da čuje uvertiru za operu Ruslan i Ljudmila, Mihaila Ivanovića Glinke i Koncert za harfu i orkestar u Es-duru, Reinholda Glijera, a u drugom Prvu simfoniju u g-molu iz opusa Petra Iljiča Čajkovskog.

Melodijsko fraziranje

Mihail Ivanovič Glinka (1804-1857) napisao je operu Ruslan i Ljudmila prema istoimenoj Puškinovoj poemi. Ova opera-bajka je koncipirana u pet činova sa uvertirom koja egzistira kao samostalna kompozicija. Uvertira, u formi sonatnog ciklusa, predstavlja veoma kompleksno djelo posebno ako se ima u vidu da se u njoj pojavljuju motivi koji prožimaju cjelokupnu operu. Sa dobro postavljenim tempom cjelokupan orkestar veoma predano je učestvovao u oblikovanju prve teme sa izraženim melodijskim fraziranjem. Tumačenjem druge teme lirskog izraza, jasno je potcrtana distinkcija različitih tematskih materijala. Iako sa jedne strane prožeta bajkovitim, romantičnim melodijama ova kompozicija u sebi sublimira izuzetno jasne i čvrste konture, što je orkestar, pod upravom maestra prezentovao sigurnim i bogatim zvukom.

Koncert za harfu i orkestar, Reinholda Glijera (1875-1956), kompozitora bogatog opusa koji se, premda je živio u XX vijeku, smatra nastavljачem ruske klasične tradicije, ispunio je ostatak prvog dijela koncerta. Podgorička publika je imala priliku da čuje izvanrednog Emanuela Sisona koji djeluje kao prvi harfista orkestra Pariske opere. Francuski umjetnik - laureat najprestižnijih svjetskih konkursa i nastupa širom svijeta, demonstrirao je rijetku virtuoznost, na jednom od najmelodičnijih žičanih instrumenata, i odličnu saradnju sa našim orkestrom.

Gradacija ciklusa

Bogatstvo zvučnog tembra i prelivanje zvučnih boja pored ruskih melodija otkrili su i francuske temelje na kojima je, očigledno, izgrađen lični izraz ovog umjetnika. U drugom stavu, koji je koncipiran u formi teme sa šest varijacija, svaka od varijacija na jednostavnu temu predstavljala je gradaciju ciklusa u znalački osmišljenom muzičkom toku. Nastup Emanuela Sisona pozdravljen je veoma burnim aplauzima i oduševljenjem publike. Posebna zanimljivost ovog koncerta bila je i prva prezentacija novog instrumenta Muzičkog centra

Crne Gore - harfe, kao koncertnog instrumenta; zahvaljujući solisti, dirigentu i orkestru, i na zadovoljstvo muzičara i publike, više nego impresivna.

Mreža lajtmotiva

U drugom dijelu koncerta, uslijedila je Simfonija br. 1 u g-molu, Petra Iljiča Čajkovskog (1840-1893) koja nosi naziv „Zimski snovi“. Najveći ruski kompozitor u svim vrstama muzičke literature ostavio je djela znatne umjetničke vrijednosti, a šest simfonija (koliko ih je komponovao) predstavljaju krunu u njegovom opusu. U ovom četvorostavačnom ciklusu Crnogorski simfonijski orkestar je još jednom pokazao afinitet za rusku klasičnu literaturu, za šta je prvenstveno zaslužno besprijekorno poznavanje i tumačenje partiture maestra Šatskog. Gotovo sve instrumentalne grupe veoma osmišljeno su učestvovale u građenju oblika koji karakteriše povezivanje ciklusa mrežom lajtmotiva.

Nakon veoma obimnog prvog i laganog drugog, naslovljenog „Sumorni kraj“, veoma dobra saradnja svih instrumentalnih grupa i u posljednja dva stava doprinijela je ubjedljivoj i poetičnoj interpretaciji ovog zahtjevnog djela.

Piše Jelena Jovanović